

EL COPAGAMENT I L'ESTRUCTURA ECONÓMICA DEL SERVEI CATALÀ DE LA SALUT

J.A.C. (del Grup de participació del CAPS)

En els darrers mesos, la Conselleria de Salut (abans Conselleria de Sanitat i Seguretat Social) ha iniciat repetides vegades, propostes per tal d'implantar el copagament en els serveis de salut. És també veritat que la proposta no ha passat d'una proposta genèrica i sense concretar.

Es diu que el nostre sistema de salut és molt bo però se'ns parla des de fa anys d'un dèficit sanitari crònic que fins ara no ha estat resolt.

El Departament de salut ha parlat repetidament d'aquest copagament com a qüestió de principi, però sense definir ni concretar cap aspecte:

- tothom pagarà un percentatge de la despesa del servei?
- només pagaran els de nivell alt d'ingressos?
- s'haurà de pagar per cada visita o servei?
- només es pagarà un percentatge en cas d'hospitalització?

També hi ha altres sistemes mixtos i diferents models als països europeus immediats.. Hem sentit conferències on es presentava un panorama negre i apocalíptic si no s'implantava el copagament-

I ara ens podem fer unes quantes preguntes:

- Per què ha de ser Catalunya qui iniciï aquesta política exclusivament. Sempre hem de fer el treball brut?
- Què representa la Comissió designada per la Conselleria i presidida pel Dr. Vilardell, Quina força té aquest informe?
- Per què el Govern català no ha volgut seguir o introduir aquest sistema? Per què insisteix tant la Conselleria?
- Per què no es demana i s'obtenen més recursos de l'Administració Central, en lloc de recórrer a sistemes que creiem inadequats en la situació actual.?

Voldríem també establir uns criteris polítics previs. Tothom diu que el nostre sistema de salut és dels millors del món.

També hi ha certes prioritats polítiques que creiem que tothom ha d'acceptar. Estem convençuts de que educació i salut són dos serveis que suposen uns objectius socials i polítics prioritaris. Per tant en qualsevol situació aquests serveis s'han de respectar sempre en el Pressupost de les Administracions sense que sofreixin restriccions, retalls o disminucions que és el que proposen sempre els economistes tradicionals. Si tenim uns ciutadans en bona salut i ben formats i preparats disposem de les eines indispensables per un bon progrés social i tenir bons llocs de treball. En situacions de crisi s'han de tenir presents aquestes prioritats i no establir precisament un copagament com a solució única..Això si aquests serveis han de ser ben gestionats i controlats per tal d'aconseguir un bons serveis i evitar qualsevol disbauxa.

El sistema de salut com el d'educació han d'estar protegits per sobre de tot. No hem de fer cas de les propostes que només pensen en reducció de la despesa com a única

conseqüència. Senyors i senyores, no considerem la salut com un sistema tancat: demanem més recursos a l'Administració de l'Estat..

Per altra banda el nivell de despesa al nostre país en el sector salut no és gens elevada. Fa poc només era del 7% del PIB i actualment s'atansa al 8%. La majoria dels països de la Unió Europea tenen taxes més elevades, però només el nostre sistema te dues característiques molt importants:

- És un sistema igual i a l'abast de tots els ciutadans
- És un servei públic de gran qualitat amb professionals molt qualificats.

També se'ns diu que hi han 1.900.000 persones que a Catalunya tenen subscrietes pòlisses i assegurances per atenció sanitària. És cert doncs que hi ha una part de la població que es creu mes ben atesa si paga una assegurança privada. Això es completament voluntari i no fa res mantenir aquest sistema. Però creiem que la Conselleria, irresponsablement ha proposat deduir de l'IRPF aquestes quotes de l'assegurança privada i això suposa uns efectes nefastos encara que ens diguin que paguen dues vegades..

És cert, però ningú els obliga a signar una pòlissa d'assistència privada. És totalment voluntari i discrecional tot i tenir dret a una assistència pública de qualitat que no fan servir per que no volen.

El descomptar les quotes de les assegurances privades té aquestes conseqüències::

- Disminueixen els ingressos de la Hisenda Catalana.
- Fan una competència inútil al sistema de salut públic.
- Converteix la salut en un negoci.
- Les asseguradores limiten els serveis compresos en les pòlisses. En molts casos afirmen que el servei sol·licitat no està inclòs i s'ha de pagar apart. Els riscos dolents no els volen. Només volen els riscos normals. De vegades arriben a no renovar la pòlissa si els hi convé.

En el moment actual necessitem una política clara de defensa i protecció del sistema públic de salut. Es parla de sostenibilitat, és clar: tant la salut com la educació ho han de ser. S'ha de tenir un sistema equilibrat i si els recursos no són suficients s'han d'incrementar demanant més recursos a l'Administració de l'Estat.

També se'ns diu que les llistes d'espera són molt llargues. El sistema públic sempre tindrà llistes d'espera que han de ser controlades i fixades de manera objectiva, per serveis normals i no urgents. El sistema privat, en general, no té llistes d'espera doncs una vegada has pagat el servei t'atenen tot seguit. Pagues i t'operen. De vegades han fet pagar en el mateix quiròfan.

Només el sector públic dóna una garantia de seguretat, continuïtat i professionalitat. Es defensa principalment el dret de la ciutadania. Al sector privat, prima el negoci d'una manera clara: obtenir el màxim benefici és la prioritat.

També en algun sector es parla d'abús per part dels ciutadans en l'ús dels serveis. Això no és cert doncs tothom, en general, va al metge o al servei quan ho necessita, no hi va per esport o per passar el temps. Això no vol dir que de vegades es facin peticions a certa edat com una moda com passa amb les varius i altres coses semblants..

En alguns llocs com a França, s'ha parlat de "**ticket modérateur**"; això vol dir una quantitat que es paga per tal de moderar el presumpte abús en l'ús dels serveis.

Acabem amb la invitació a tenir una perspectiva ampla i completa dels serveis de salut i tenint present que no es tracta d'establir un principi de reducció i de copagament de la despesa. A salut i sanitat s'ha de vetllar pel bon ús dels recursos disponibles i evitar qualsevol disbauxa.

Barcelona, 6 d'octubre de 2010